

Andrei Moldovan (2 februarie 1949, Chiuza – 29 octombrie 2020, Bistrița) a fost poet, profesor de limba și literatura română, critic și istoric literar, membru al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Cluj și al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România, președinte al Societății Scriitorilor din Bistrița-Năsăud.

Volume publicate: *Coșbuc sau lirismul pragurilor*, Editura Clusium, 1997; *Erezii lirice*, Editura Limes, 2004; *Aruncarea în haos*, Editura Arcade, 2004; *Întâmplări literare*, Editura Limes, 2005; *Liviu Rebreanu prin el însuși*, în colaborare cu Niculae Gheran, Editura Academiei Române, 2008 (volum premiat de Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Cluj); ediția a II-a, Casa Cărții de Știință, 2018; *Pretexte*, dicționar-antologie de scriitori din Bistrița-Năsăud, Editura Eikon, 2008; *Butelia cu oxigen. Consemnări critice*, Editura Eikon, 2010; *Mănăririle limbii române*, Editura Limes, 2011; *Poeți români de azi. Alte erezii*, Editura Casa Cărții de Știință, 2011 (nominalizare la Premiile USR, Filiala Cluj); *Coșbuc sau lirismul pragurilor*, ediția a II-a revăzută, Editura Eikon, 2012; ediția a III-a, Editura Eikon, 2014; ediția a IV-a, Editura Școala Ardeleană, 2016; *Un Rebreanu hăituit*, Editura Tipo Moldova, 2013 (Premiul Festivalului Național de Literatură „Liviu Rebreanu”, Bistrița); *Scrisori către Liviu Rebreanu* (colaborator), Editura Academiei Române, 2014, coordonator: N. Gheran; *Chiuza lui Liviu Rebreanu* (în colaborare cu Ioan Pinteș), Bistrița, 2016; *Ephemeride*, Editura Limes, 2016 (nominalizare la Premiile Filialei Cluj a USR); *Consemnări critice*, Editura Cartea Românească, 2017; *Literatură tradițională din Nord*, 3 volume, Editura Charmides, 2017; *Scriitori din Bistrița-Năsăud. Dicționar critic cu 55 de parodii și o postfață în versuri de Lucian Perța*, Editura Școala Ardeleană, 2018; *Fragmente critice*, Editura Charmides, 2019; *Istorie și literatură*, Editura Școala Ardeleană, 2019 (Premiul Festivalului Național de Literatură „Liviu Rebreanu”, Bistrița); *„Bulevardul” Niculae Gheran* (antologie îngrijită), Editura Școala Ardeleană, 2019; ediția a II-a, 2020; *Mare kalhoz. Ephemeride II*, Editura Limes, 2020; *Cărți și autori din Bistrița-Năsăud*, 2021 și *Romanele poezilor*, 2022, volume postume îngrijite de Ioan Pinteș și Menuș Maximilian, publicate de Editura Școala Ardeleană.

ANDREI MOLDOVAN

CÂNTEC
SPRE SEARĂEdiție îngrijită de
IOAN PINTEȘ și MENUȘ MAXIMILIANCuvânt-înainte de
MENUȘ MAXIMILIANCluj-Napoca
2024

LBRIS

We know
books

EXODUL POETILOR

exodul poezilor

la marginea râului vostru
am poposit
în drum spre ținutul robiei
și voi acolo nu erați
nici caii voștri
nici turmele
nici urmele
voastre
nici visele

cântați – ni s-a spus
într-o fremătare de ape –
cântați cântecul vostru
de pustiire
cântecul care răspunde
în partea veștejită a lumii
cântecul care
întoarce râurile în izvoare

atunci au secat apele
și a prins a crăpa pământul
ca o coajă
pentru că

pe marginea râului vostru
de unde voi lipseați
se înălțase pârjolul

și sălcii nu erau
unde cântecul să se odihnească

strada J.-J. Rousseau

pe strada J.-J. Rousseau
nu mai bate vântul de pustie vreme
vântură doar
albastre iubiri ale vecinilor
albastrele și uitatele lor iubiri
încât
plină e strada
ca plinul inutilelor alergări
al inutilelor gesturi
al zadarnicelor cuvinte

pe strada J.-J. Rousseau
când respiri
aerul se taie în porții
cu cuțitul de tăiat pâine
care se face albastru
de atâtea uitate
și rătăcite iubiri

George-al Anei

o lumină grea căzu pe lume
tocmai când nici nu se știe cum
George-al Anei a voit să-și vândă
casa și grădina de la drum

păsările au orbit cu toate
zborul lor de ne-nțeles era
și din mult adâncile înalturi
vină fără vină se isca

s-au născut atunci așa se zice
prunci fugari în greul nălucirii
tulburândul temerilor cum
peste toate cele ale firii-i

ca de gheață stă încă lumina
peste lume iar să dea ivire
chiar dacă acum George-al Anei
e într-o pustie amintire

cântecul apei

ca să treacă pe țărmul de dincolo
unde numai Iacob a mai rămas
în așteptarea Îngerului
a trebuit să renunțe mai întâi
la tot felul de bagaje
care de fapt
nici nu mai erau ale lui
a fost nevoie să se declare străin
apoi să fie
și să sufere pentru asta
pentru ca apa să îi cuprindă picioarele
cu rost

în urmă cântecul apei
sfâșietor
în care apă nu mai e
nici sălcii și nici râu nu sunt
iar sorii cerurilor dintâi
tocmai se îneacă
curgerea curgere nu-i
pentru că numai oamenii curg
undeva curg
ca o lamentație deplină